

21.08.2020 r.

Data utworzenia

**PROGRAM DZIAŁANIA
MUZEUM ARCHEOLOGICZNEGO I ETNOGRAFICZNEGO W ŁODZI
NA OKRES 3 LAT**

Spis treści

Wstęp

- I. DIAGNOZA**
- II. PROGRAM DZIAŁANIA**
- III. WDRAŻANIE PROGRAMU**

Wstęp

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi jest instytucją kultury o tradycji sięgającej czasów II Rzeczypospolitej. Po zakończeniu II wojny światowej zbiory muzealne podzielono na część archeologiczną i etnograficzną, w wyniku czego powstały dwie placówki: Miejskie Muzeum Prehistoryczne (działające od 14 maja 1945 roku) kierowane przez prof. Konrada Jażdżewskiego i Miejskie Muzeum Etnograficzne (działające od 20 kwietnia 1945 roku) kierowane przez dr Janinę Krajewską. Na przełomie lat 1949/1950 obydwie muzea zostały upaństwowione i przyjęły nazwy: Muzeum Archeologiczne w Łodzi i Muzeum Etnograficzne w Łodzi. Od czasów formalnego połączenia w 1955 roku Muzeum jest jedną z najważniejszych placówek muzealnych zajmujących się tematem archeologii, etnografii, numizmatyki oraz konserwacji, a od 1980 roku również widowisk lalkowych w Polsce. Szczególny rozkwit działalności muzealnej związany jest z osobami Konrada Jażdżewskiego oraz Andrzeja Mikołajczyka, kiedy realizowano szereg spektakularnych projektów. Trudne lata 90 oraz pierwsze lata XXI wieku to czasy kiedy dyrektorem był Ryszard Grygiel. W tym okresie mimo kontynuowania spektakularnych działań poprzedników, niestety zauważalne było również stopniowe ograniczanie zasięgu działania Muzeum. Dotyczy to przede wszystkim zmniejszenia się zatrudnienia oraz zawężanie działania np.: pracowni konserwacji w tym laboratorium radiowęglowego. W ostatnich kilkudziesięciu latach z działu archeologii oraz etnografii z Muzeum odeszło z różnych przyczyn kilkunastu pracowników do innych instytucji w tym m.in. na uniwersytety, co można postrzegać zarówno jako sukces muzeum, ale także jako stratę.

Ostatnie 30 lat to zmniejszające się budżety dla instytucji kultury w tym także dla muzeów, choć pomimo finansowych trudności w tych latach udało się w MAiE zrealizować szereg znaczących działań. Na szczególne uznanie zasługuje aktywności w Zespole Działów Archeologicznych w szczególności we współpracy z Fundacją Badań Archeologicznych Imienia Profesora Konrada Jażdżewskiego na badaniach ratowniczych przy budowie autostrad i innych dużych inwestycjach. Te znakomicie zrealizowane projekty z lat 1995 – 2010 pozwalają do dziś wykorzystywać pozyskane wtedy zabytki oraz wiedzę. W tym czasie w działach archeologicznym i etnograficznym powstało także kilka prac doktorskich, jedna habilitacyjna oraz praca profesorska, co także jest niezwykłym osiągnięciem.

Poniżej znajdzie się „analiza danych zastanych” z lat 2018 - 2020 czyli tzw. „Desk Research”, która sprowadzi się w dobie epidemii Covid 19, do analizy zapisów dostępnych na platformy BIP, z mediów społecznościowych oraz z innych źródeł dostępnych zdalnie.

I. DIAGNOZA

Diagnoza została przeprowadzona dla lat 2018-2020 i prezentuje najważniejsze obszary działalności Muzeum w tym:

- strukturę organizacyjną,
- działalność statutową,
- sytuację finansową,
- infrastrukturę.

Struktura organizacyjna

Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego w Łodzi jest samorządową instytucją kultury prowadzoną przez Samorząd Województwa Łódzkiego. Jest wpisane do prowadzonego przez organizatora rejestru instytucji kultury pod nr 5 i posiada osobowość prawną. Muzeum jest wpisane także do Państwowego Rejestru Muzeów pod nr 44.

Struktura organizacyjna muzeum od wielu lat jest podobna. Ostatnie zmiany organizacyjne miały miejsce w 2014 roku kiedy wprowadzono dwóch zastępców dyrektora: zastępcę ds. merytorycznych oraz zastępcę ds. rozwoju i inwestycji. Analizując dane ze strony internetowej okazuje się, że regulamin jak i schemat organizacyjny w tym momencie nie funkcjonują. W sierpniu 2020 roku oba stanowiska zastępcy dyrektora nie są obsadzone. Co ważne wg odświeżonego regulaminu organizacyjnego z 2014 roku to zastępca dyrektora ds. merytorycznych bezpośrednio nadzoruje działy naukowe muzeum, „edukację” oraz „konserwację” a zastępca dyrektora ds. inwestycji i rozwoju nadzoruje jeden ale bardzo ważny dział ds. inwestycji, zamówień publicznych i sprawozdawczości.

Przyglądając się szczegółowo strukturze oraz składowi osobowemu w poszczególnych zespołach działów merytorycznych jasno wynika, że jest zbyt mało pracowników. Ich liczba w ostatnich latach zmniejszała się i np.: w kontekście zespołu działów archeologicznych czy etnograficznych niektóre działy były lub są czasowo nieobsadzone bądź działy dwuosobowe są obsadzone przez jedną osobę. Podobnie jest w dziale konserwacji, w którym jest zbyt mała liczba etatów. Ta zastana sytuacja wskazuje, że tak dalej muzeum nie może funkcjonować. Braki kadrowe w działach nie dają możliwości wypełniania ustawowych i statutowych obowiązków jakie są nałożone na każde muzeum a w szczególności na muzea rejestrowane.

W strukturze Muzeum nie ma działu promocji a tym newralgicznym obszarem zajmuje się prawdopodobnie rzecznik prasowy (którego nie ma w kontaktach na stronie muzeum) lub dział ds. inwestycji, zamówień publicznych i sprawozdawczości, którego nazwa nie wskazuje na ten zakres czynności, którym powinien się zajmować.

Wynagradzanie pracowników instytucji kultury jest tematem niezwykle trudnym. Z własnej praktyki mogę stwierdzić, że płace w muzealnictwie są zbyt niskie, ale polityka wynagradzania musi być realizowana w oparciu o posiadane środki zapewnione przez organizatora oraz wypracowane przychody z działalności statutowej. Organizator musi mieć świadomość, że chcąc przyciągać do pracy nowych, kreatywnych i doświadczonych pracowników trzeba zapewnić im właściwe wynagrodzenie, które jest bardzo trudne do określenia.

Działalność statutowa

Działalność wystawiennicza

W siedzibie głównej muzeum na co dzień prezentowane są 3 wystawy stałe: archeologiczna „Przeszłość wydobyta z ziemi”, etnograficzna „Szare jak ziemia barwne jak pamięć” oraz numizmatyczna „Pieniądz na ziemiach polskich” W Sali wystaw czasowych odbywają się ekspozycje przygotowywane z własnych zbiorów oraz pozyskane z instytucji zewnętrznych. W latach 2018 – 2020 do najciekawszych należała ekspozycja „Utracone – odzyskane. Ciąg dalszy” na której prezentowano przedmioty z przedwojennej kolekcji pozaeuropejskiej Miejskiego Muzeum Etnograficznego (dawnego MAiE), zagrabione w 1942 r. przez Niemców.

Ważnym elementem czasowego wystawiennictwa są ekspozycje etnograficzne np.: "Wzornik. Szycie opoczyńskie, łowickie, sieradzkie" oraz działu widowisk lakowych w cyklu „Galeria scenografów polskiego teatru lalek”. Zaskakuje niewielka liczba w ostatnich kilkunastu latach czasowych wystaw archeologicznych.

Oprócz klasycznych „dużych” wystaw czasowych ciekawą inicjatywą są prezentacje różnych zbiorów z działów muzeum w przestrzeni hallu przy głównym wejściu, trwające kilka bądź kilkanaście dni. W obrębie muzeum odbywają się także prezentacje w postaci wystaw posterowych bądź tablic informacyjnych.

Skansen w Kwiatkówku jest stałą ekspozycją etnograficzną i posiada pomieszczenia, w których można organizować czasowe ekspozycje. Teren skansenu nadaje się także do prezentowania wystaw plenerowych. W latach 2018 – 2020 oprócz stałych wystaw, które nie ulegały zmianom, odbyło się kilkadziesiąt inicjatyw wystawienniczych w tym cztery wystawy czasowe oraz kilkadziesiąt okolicznościowych ekspozycji w hallu wejściowym muzeum.

Działalność edukacyjna

Ten aspekt działania muzeum oparty jest o dział Naukowo-Oświatowy Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego w Łodzi. Pracownicy działu przygotowują od wielu lat program edukacyjny adresowany do wszystkich grup wiekowych. Na stronie internetowej Muzeum znajdziemy informację że ze względu na wielodziałową strukturę muzeum ma możliwość podejmowania szerokiej gamy tematów. Zajęcia przeprowadzają pracownicy merytoryczni przy wykorzystaniu różnorodnych środków przekazu: technik multimedialnych, pokazu zabytków lub prezentacji wystaw stałych i czasowych. Zajęcia oparte są o kilka bloków:

Meandry przeszłości - lekcje i warsztaty dla przedszkolaków i uczniów szkół wszystkich typów
Namalować historię – konkursy,

Dialogi muzealne - odczyty w bibliotekach

Ocalić od zapomnienia - prelekcje dla grup młodzieży i dorosłych

W poszukiwaniu kwiatu paproci - imprezy plenerowe.

Oprócz oferty działu Naukowo oświatowego zajęcia edukacyjne prowadzone są przez pracowników merytorycznych z poszczególnych działów. Przykładem może być aktywność działu widowisk lalkowych czy działu archeologicznego, w którym realizowane zajęcia nie są związane z działem oświatowym.

Działalność naukowo-badawcza

Działalność naukowa i badawcza jest najważniejszym aspektem działania Muzeum. Musi być oparta o wieloosobowy zespół pracowników i dużą aktywność działów merytorycznych. Pozyskiwanie atrakcyjnych zbiorów jest bazą do promocji muzeum oraz dalszych działań na polach wystawienniczym i edukacyjnym. Najlepiej w muzeum prezentują się efekty działań Zespołu Działów Archeologicznych, które od wielu lat przynoszą do muzeum znaczny przyrost zbiorów. Inne działy także realizują projekty badawcze oraz wydawnicze w ramach posiadanych przez muzeum środków finansowych. Poprawę sytuacji da wzrost nakładów finansowych na ten obszar działalności oraz jeszcze odważniejsza współpraca z różnymi instytucjami, samorządami czy fundacjami, które mogą wspomagać działania naukowo badawcze muzeum. Musi być także duża otwartość na pozyskiwanie grantów z różnych źródeł oraz na udział pracowników Muzeum w krajowych oraz międzynarodowych zespołach badawczych.

Sytuacja finansowa

Budżet Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego w Łodzi w latach 2017-2019 był zrównoważony przy odnotowanej niewielkiej stracie w 2017 roku). Przychody muzeum osiągały poziom około 5 i 5,5 mln złotych. Głównym składnikiem po stronie przychodów jest dotacja podmiotowa na działalność podstawową od organizatora, czyli Urzędu Marszałkowskiego. W ostatnich latach podobnie do lat wcześniejszych dotacja podmiotowa stanowiła ponad 90% wszystkich przychodów. Dochody własne muzeum są bardzo niskie (poniżej 2% przychodów). Składają się na nie wpływy ze sprzedanych biletów, wydawnictw oraz wynajmu pomieszczeń. Zwraca uwagę bardzo niski udział wpływów zewnętrznych, w ramach tzw. środków „grantowych”. Są to przede wszystkim dofinansowania Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach różnych programów oraz wsparcie dla Zespołu Działów Archeologicznych z Fundacji Badań Archeologicznych Imienia Profesora Konrada Jażdżewskiego. Należy również zauważyć, że w przychodach placówki widoczny jest brak istotnych wpływów z przewidzianej w statucie działalności gospodarczej.

Wydatki Muzeum w czasie dwóch ostatnich lat kształtowały się na poziomie 5-5,5 mln złotych. Podstawowe znaczenie miały wynagrodzenia, które wraz z pochodnymi stanowiły 65-70% oraz koszty utrzymania infrastruktury, zakupy materiałów oraz usługi zewnętrzne (ponad 20-25%). Wydatki własne na działalność merytoryczną Muzeum już od wielu lat są bardzo skromne i niemal niezauważalne w ogólnej strukturze kosztów działalności placówki. Powyższe zestawienie wydatków z dominującym elementem kosztów stałych (pensji pracowników wraz z pochodnymi) wskazują na potrzebę podjęcia pilnych działań zwiększających przychody Muzeum.

Infrastruktura

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi ma swoją główną siedzibę w Łodzi przy Placu Wolności 14 w zabytkowym budynku dawnego ratusza, który jest częścią Pomnika Historii. Jest to budynek niefunkcjonalny, który nie ułatwia prowadzenia działalności statutowej. Magazyny są rozsiane po całym budynku w tym część z nich jest na „strychu” bez windy co bardzo utrudnia ruch zabytków. Część pracowników pracuje w pracowniach i magazynach. W budynku znajdują się cztery sale wystawiennicze z których jedna przeznaczona jest na realizację wystaw czasowych. W pozostałych znajdują się wystawy stałe archeologiczna, etnograficzna oraz numizmatyczna. Dział widowisk lalkowych posiada niewielką ekspozycję na parterze Muzeum przy czym głównie bazuje na prezentacji zbiorów na wystawach czasowych.

Problemy głównej siedziby w pewnym stopniu rozwiąże planowana do ukończenia w grudniu 2020 rozbudowa Muzeum pt. Modernizacja budynków „B”, „D”, „E” i pomieszczeń wraz z dziedzińcem Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego w Łodzi i nadanie niezbędnych funkcjonalności wraz z dostosowaniem dla osób z niepełnosprawnościami. W ramach tej inwestycji realizowanej od 2017 roku ma nastąpić przyrost powierzchni z przeznaczeniem na cele kulturowe o 1 863,05 m², o 183%. Powstaną magazyny studyjne różnych działów oraz nowoczesne pomieszczenia dla działu konserwacji. Dzięki tej inwestycji znacznie poprawi się dostępność dla niepełnosprawnych, pojawi się możliwość realizacji działań na dziedzińcu Muzeum a przede wszystkim muzeum stanie się bardziej otwarte. W swoich zasobach Muzeum posiada skansen etnograficzny w Kwiatkówku oraz grodzisko w Tumie, na którym powinny się jak najszybciej zakończyć prace rekonstrukcyjno zabezpieczające, które dały by szansę na kolejne nowe otwarcie Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego w Łodzi. Muzeum posiada także magazyn zbiorów archeologicznych w Sierpowie koło Łęczycy, który jest składnicą zabytków archeologicznych wraz z potencjalnymi pomieszczeniami pracowni. Duża działka, która jest własnością Muzeum pozwala na rozbudowę Magazynu i pozyskanie dalszych przestrzeni.

Realizowane obecnie projekty inwestycyjne:

„Modernizacja budynków „B”, „D”, „E” i pomieszczeń wraz z dziedzińcem” realizowany w siedzibie głównej Muzeum przy pl. Wolności jest wielką szansą dla Muzeum. Pozyskanie nowych przestrzeni wystawienniczych oraz magazynowych z funkcją edukacyjną i studyjną powinno zmienić wizerunek instytucji. Zgodnie z założeniami projektu znajdują się w nim minimalne liczby odbiorców jakie trzeba wypełnić w oparciu o nowe przestrzeni. To będą także cele krótkoterminowe, które będzie trzeba osiągnąć. Ważną kwestią była by kontynuacja remontu/modernizacji muzeum w budynkach A i C od strony Placu Wolności. Tylko pełna modernizacja przestrzeni pozwoli Muzeum Archeologicznemu i Etnograficznemu w Łodzi nadażyć za konkurencją oraz sprostać wyzwaniom i oczekiwaniom odbiorców.

„Tum - perła romańskiego szlaku ziemi łęczyckiej” realizowany wspólnie z Powiatem Łęczyckim, obejmujący częściową rekonstrukcję średniowiecznego grodziska w Tumie na cele turystyczne. Projekt powinien być jak najszybciej zrealizowany tak by MAiE mogło wejść do grupy placówek posiadających skanseny w obu wiodących zespołach działów. Było by to także dopełnienie wieloletniego projektu, który był realizowany z środków publicznych.

12

Podsumowaniem diagnozy będzie skrócona analiza **SWOT** sytuacji Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego w Łodzi w 2020 roku.

Strengths – silne strony: doświadczona kadra, lokalizacja w centrum dużego miasta, liczne i atrakcyjne zbiory, posiadanie w zasobach dwóch „open air museum”

Weaknesses – słabe strony: starzejący się zespół, słaba promocja instytucji,

Opportunities – szanse, okazje: rozbudowa i remont głównej siedziby muzeum, utworzenie skansenu archeologicznego w Tumie koło Łęczycy, utworzenie działu promocji i działu edukacji.

Threats – zagrożenia: nieukończenie inwestycji w Tumie koło Łęczycy, brak wystarczających środków na bieżącą działalność i rozwój.

II. PROGRAM DZIAŁANIA

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi łączy przeszłość z przyszłością, konfrontuje kulturę z całego świata z kulturą lokalną. Żadne łódzkie muzeum nie posiada tak różnorodnych zbiorów prezentujących głębię czasową, społeczną i religijną. Prawie 300 000 obiektów pozwala edukować o różnorodności człowieka w pradziejach oraz współczesności. Wielowymiarowa działalność Muzeum pozwala każdemu odbiorcy indywidualnie lub grupowo odkrywać przeszłość, która da szansę na zrozumienie teraźniejszości i przyszłości.

Misja MAiE

Chronić, opracowywać, promować i edukować o dziedzictwie kulturowym, które jest podstawą budowania nowoczesnego społeczeństwa obywatelskiego.

Wizja MAiE

Stworzenie nowoczesnego Muzeum, które trwale wpisze się w szlak turystyczny regionu oraz będzie ważną instytucją kultury, oferującą usługi kulturalne i edukacyjne.

Celem strategicznym Muzeum powinno być zbudowanie na nowo marki Muzeum jako ważnego ośrodka kulturalnego i naukowego w Polsce oraz atrakcyjnego punktu na turystycznym szlaku regionu łódzkiego.

W perspektywie najbliższych 3 lat najważniejsze w osiągnięciu tego celu będzie właściwe wykorzystanie rezultatów projektów: „Modernizacja budynków „B”, „D”, „E” i pomieszczeń wraz z dziedzińcem Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego w Łodzi” oraz „Tum - perła romańskiego szlaku ziemi łęczyckiej”, które są niepowtarzalną szansą na rozwój działalności Muzeum oraz całego regionu.

Biorąc pod uwagę posiadany potencjał jak i szanse płynące z realizacji nowych inwestycji Muzeum powinno skoncentrować się na:

1. rozwoju naukowych prac badawczych we wszystkich działach,
2. zaproponowaniu nowej oferty wystawienniczej i edukacyjnej,
3. poprawie promocji działalności Muzeum,
4. wzroście przychodów.

Rozwój naukowych prac badawczych we wszystkich działach

Aby Muzeum mogło realizować misję i wizję rozwoju musi wrócić do własnych, nowoczesnych, naukowych badań terenowych oraz aktywnej współpracy z innymi instytucjami. Tylko nowe wyniki badań połączone z wiedzą z przeszłości pozwolą wykreować nowe idee i tematy, którymi będzie można przyciągać odbiorców.

Pozyskanie nowych zbiorów archeologicznych realizowanych jako kontynuacja dawnych badań z XX i początku XXI wieku da szansę na promocję instytucji oraz nowoczesną edukację.

Przeprowadzenie wywiadów z zakresu etnologii i antropologii kulturowej pozwoli na pokazanie dlaczego te dziedziny wraz z etnografią są ważne dla człowieka dziś i jutro.

Próba weryfikacji terenowej odkrytych skarbów monet może przynieść nowe odkrycia a współpraca z poszukiwaczami starożytności „detektorystami” może przynieść korzyści obu stronom.

Aktywna współpraca z Teatrem Pinokio oraz innymi instytucjami związanymi z Teatrem Lalkowym w Polsce pozwoli szerzej udostępnić wiedzę o tym temacie.

Pozyskanie nowych zbiorów materialnych jak i zasobów niematerialnych np.: wywiady, nagrania pozwoli atrakcyjnie wykorzystywać nowopowstające powierzchnie w budynków „B”, „D” i „E”. Staną się bazą do tworzenia wystaw z wykorzystaniem nowoczesnych narzędzi oraz mogą służyć jako części działań edukacyjnych.

Nowa oferta wystawiennicza i edukacyjna.

Oddanie nowych budynków Muzeum powinno zapoczątkować nową erę dla instytucji. Nowe powierzchnie wystawiennicze powinny być impulsem do stworzenia nowoczesnych wystaw, które w atrakcyjny sposób zaprezentują posiadane zasoby.

W tym celu konieczne będą takie działania jak:

- przygotowanie i wykonanie niezbędnej konserwacji zabytków przeznaczonych do ekspozycji w zmodernizowanych budynkach „B” i „D”
- zagospodarowanie budynków „B”, „D” i „E” po ich renowacji, w tym pracowni konserwacji i badań zabytków,
- przygotowanie atrakcyjnych edukacyjnych ekspozycji z użyciem nowoczesnych narzędzi,

- powołanie działu edukacji,
- przygotowanie i wdrożenie nowej oferty edukacyjnej Muzeum w tym min. opracowanie specjalnej oferty edukacyjnej dla szkół obejmującej wybrane tematy z programu nauczania, które mogą być w sposób atrakcyjny prezentowane w Muzeum,
- wybór i wdrożenie nowego programu cyfryzacji zbiorów zabytków i dokumentacji naukowej,
- przygotowanie działań wystawienniczych oraz edukacyjnych dotyczących pradziejów na terenie Łodzi,
- przygotowanie nowej koncepcji funkcjonowania skansenu Łęczycka Zagroda Chłopska w połączeniu z częściowo zrekonstruowanym grodziskiem w Tumie. Działanie to będzie realizowane w porozumieniu z instytucjami łęczyckimi, w tym: Starostwem, Urzędem Miasta i Muzeum,
- prace nad wpisaniem Łęczycy wraz z Tumem w tym kolegiatą i grodziskiem na listę pomników historii.
- Kontynuowanie starań o wprowadzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego jako drugiego organizatora Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego w Łodzi

Promocja działalności Muzeum

Bieżąca, a przede wszystkim nowa oferta Muzeum wymaga odpowiedniej promocji i informacji, która pozwoli dotrzeć do szerokiego grona odbiorców na terenie Łodzi, regionu oraz całej Polski. Cel ten zostanie osiągnięty dzięki następującym działaniom:

- powołaniu działu bądź specjalisty ds. promocji, odpowiedzialnego za prowadzenie działań promocyjnych,
- przygotowaniu koncepcji działań promocyjnych opartych na dogłębnej diagnozie grup docelowych oraz opartych na nowoczesnych narzędziach promocyjnych,
- opracowanie wspólnie z podmiotem zewnętrznym strategii promocji MAiE w Łodzi.

Wzrost przychodów.

Finanse instytucji kultury są najbardziej newralgicznym punktem w ich zarządzaniu. Jak wiadomo kultura jest jedną z najmniej dofinansować dziedzin. Pierwszym z działań jakie należy podjąć w poprawie sytuacji finansowej instytucji to próba wdrożenia tzw. finansowania grantowego, które pozwoli na realizację ciekawej oferty (jak wiadomo tylko najlepsze projekty

zdobywają dofinansowanie). Należy również przeanalizować możliwości uzyskania dodatkowych przychodów z prowadzonej działalności gospodarczej.

Poprawę finansów Muzeum należy zatem rozpocząć od:

- finansowania bieżących projektów kulturalnych z grantów,
- przeprowadzenia szkoleń pracowników merytorycznych dotyczących ubiegania się o granty, w tym przede wszystkim dotacji z Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego,
- przygotowanie i wdrożenie koncepcji rozszerzenia w zakresie przewidzianej statutem własnej działalności gospodarczej i usługowej,
- zwiększenie frekwencji poprzez zaproponowanie nowej oferty połączone z poprawą promocji,
- współpraca z instytucjami kultury z regionu, co pozwoli na realizację ciekawych interdyscyplinarnych projektów oraz na dzielenie kosztów pomiędzy partnerów,
- poszukiwanie sponsorów, próba angażowania lokalnego i regionalnego biznesu w finansowanie kultury, jest to jak wiadomo bardzo trudne, ale atrakcyjna oferta pozwoli na podjęcie takiej próby.

III. WDRAŻANIE PROGRAMU

Zaprezentowany plan działań oparty jest na mojej wiedzy o Muzeum, w którym pracowałem od 2006 do 2018 roku oraz na doświadczeniu zdobytym, zarówno w prowadzeniu własnej działalności jak i w kierowaniu Muzeum Okręgowym w Sandomierzu.

Przedstawiony plan działań będzie realizowany etapowo w systemie rocznym co pozwoli na skuteczną ocenę wprowadzanych zmian oraz wprowadzanie koniecznych korekt.

Najważniejsza dla realizacji przedstawionego programu będzie ścisła współpraca przyszłej dyrekcji z załogą placówki oraz organizatorem, Urzędem Marszałkowskim. Jestem przekonany, że tylko w taki sposób – przez budowanie silnego zespołu oraz współpracę z władzami regionu w kreowaniu spójnej wizji rozwoju jest możliwe uczynienie z Muzeum, nowoczesnej instytucji kultury, która sprosta wyzwaniom XXI wieku.

Realizacja autorskiego programu musi być oparta przede wszystkim na:

PP

- zmianach w strukturze Muzeum (zrewidowane podziały obowiązków, kompetencji i odpowiedzialności w zespole oraz zmiany organizacyjne, które będą wymuszone realizacją dwóch dużych inwestycji)
- zwiększeniu przychodów Muzeum, należy liczyć w tym zakresie na wsparcie ze strony organizatora na pokrycie wzrostu kosztów funkcjonowania placówki i podnoszenie w kolejnych latach dotacji podmiotowej na działalność podstawową, bądź wprowadzeniem drugiego organizatora (MKiDN),
- wzrost przychodów z prowadzonej działalności poprzez zwiększenie frekwencji wynikający z nowej oferty oraz promocji oferty oraz instytucji,
- wzrost zatrudnienia oraz płac pracowników w tym wprowadzenie motywacyjnego systemu wynagradzania.

Jestem pewien, że wykorzystanie potencjału, zarówno ludzkiego jak i infrastrukturalnego, Muzeum pozwoli na odbudowanie jego marki co przełoży się na poprawę atrakcyjności całego regionu.

Podpis kandydata

